

РЕШЕНИЕ

№ 903

гр. София, 13.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.10.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7339** по описа за **2019** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение от 09.04.2019г. постановено по НАХД № 16759/2018г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 130-ти състав, е потвърден електронен фиш (ЕФ) за налагане на глоба за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система (АТСС) серия К № 1243610, издаден от СДВР, с който на Б. В. С. е наложена глоба в размер на 100лв.за нарушение по чл.21, ал.1 от Закона за движение по пътищата (ЗдвП).

Срещу решението е подадена касационна жалба от наказаното лице. Твърди се, че СРС не разгледал в цялост доказателствата по делото. В случая АТСС било мобилно, пораки което и във връзка с Тълкувателно решение 1/2014г. на Върховния административен съд първоинстанционният съд е следвало да приеме, че приложим е бил общият ред за установяване на нарушението – с акт за установяване на административно нарушение (АУАН), а не специалният ред - с ЕФ. Записът на АТСС в случая можел да бъде само доказателство за издаване на АУАН. В случая АТСС било поставено на автомобил на ответника, тоест – било мобилно, а не стационарно по смисъла на закона. В ЕФ не била указана възможността за подаване на писмено възражение до директора на съответната структура на МВР в седмодневен срок,

каквата възможност има по чл.189, ал.6 от ЗДвП. В ЕФ липсвали данни за водача. Налице било разминаване между датата на извършване на нарушението и датата издаване на ЕФ. От това следвал изводът, че ЕФ не бил издаден на датата на нарушението.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът - СДВР не изпраща представител и не взема отношение по жалбата.

Прокурор К. от СГП моли съда да отхвърли касационната жалба и да потвърди решението на СРС.

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл.210, ал.1 АПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл.211, ал.1 АПК – с връчено съобщение за първоинстанционното решение на 30.04.2019г. и подадена касационна жалба на 14.05.2019г., видно от клеймо на пощенски плик, вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуто на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Въззивният съд правилно е възприел фактическа обстановка – мястото и времето на заснемане на автомобила на наказаното бице, както и че АТСС в случая е било мобилно по смисъла на ЗДвП. Последното обстоятелство е безспорно и се установява от приложения протокол за използване на АТСС, съставен от служител на ответника (Началник ОПП-СДВР), в който устройството изрично е названо именно като мобилно и е посочен като номер и конкретният полицейски автомобил, на който е било поставено този ден. Така по делото пред настоящата инстанция няма спор по фактите.

Настоящият състав намира, че въззивният съд правилно е приложил материалния закон. Спорният по делото въпрос е дали, когато АТСС е мобилно, а не стационарно, е приложим специалният ред на чл.189, ал.4 от ЗДвП с издаване на ЕФ или е приложим общият ред по ЗАНН с издаването на акт за установяване на административно нарушение (АУАН) и наказателно постановление (НП).

С изменението разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, обн. ДВ. бр. 19/2015г., в първото изречение думите “техническо средство” са заменени с израза “автоматизирано техническо средство или система”, който израз е част от съдържанието на нормата и в редакцията ѝ, към датата на извършване на процесното нарушение. Със същото изменение на закона в дефиницията за “електронен фиш” по § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП е добавен изразът “и системи”, създадена е нова т. 65 на същия параграф, с която се определя понятието “автоматизирани технически средства и системи”, според която това са “уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствието или отсъствието на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни – прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни – прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.”

Съгласно разпоредбата на чл. 165, ал. 3 от ЗДвП /нова - ДВ бр. 19/2015г./, на Министъра на вътрешните работи е делегирана компетентност да определи с наредба условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за

контрол на правилата за движение. В тази връзка е издадена е Наредба № 8121з-532/12.05.2015г. на Министъра на вътрешните работи за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (ДВ, бр.36 от 2015г.), в сила от 23.05.2015г. С чл. 2 от Наредба № 8121з-532/2015г. изрично е предвидено, че стационарните и мобилните автоматизирани технически средства и системи (АТСС) заснемат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения–видеозаписи с данни за установените нарушения на правилата за движение. За тях съгласно чл. 3 от Наредба № 8121з-532/2015г. се издават електронни фишове с използване на автоматизирана информационна система.

По време на извършване на процесното нарушение на 27.06.2018 г., действащата тогава и приложима на основание чл. 3, ал. 1 от ЗАНН, редакция на чл. 189, ал. 4, изречение първо от ЗДвП допуска за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система по § 6, т. 65 от ДР на ЗДвП, независимо дали стационарно или мобилно, да се издаде електронен фиш по § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП за налагането на глоба в размера, определен за този вид нарушение.

Следователно, действащите разпоредби на ЗДвП и на Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г., предвиждат, че издаването на електронни фишове включва и нарушения, установени и заснети с всички видове АТСС, в т.ч. мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя в присъствие на контролен орган, поставящ начало и край на работния процес.

Така процедурата за издаване на процесния Електронен фиш за налагане на глоба по чл. 182, ал. 2, т. 4 от ЗДвП за установеното с мобилна видеосистема за наблюдение и регистрация на пътни нарушения за нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП е проведена при наличието на предпоставките за приложението ѝ по чл. 189, ал. 4, изр. 2 от ЗДвП вр. § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП и вр. чл. 3 от Наредба № 8121з-532/2015 г. Спазени са изискванията за използването мобилната видеосистема, тъй като същата е преминала и периодична проверка, видно от обсъдените от въззивния съд в мотивите на решението му доказателства, приложени по преписката. По делото е представен задължителния в случаите на ползване на мобилно АТСС, Протокол по чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г.

Неоснователни са доводите за нарушена процедура по по-късно издаване и връчване, ограничаване на възможността за установяване на извършителя на нарушението, като във въззивното решение е обсъдено невъзползването от страна на жалбоподателя на възможността да подаде декларация в съответната структура на СДВР за посочване на друго лице, управлявало автомобила, няма и такива твърдения. Обстоятелството, че възможността по чл.189, ал.6 от ЗДвП не е отбелязана в ЕФ, не означава, че ограничава правото на жалбоподателя да бъде упражнена по силата на самия закон, който всеки следва да знае. В крайна сметка нито връчването на ЕФ, нито липсващи реквизити, са довели до ограничаване правото на защита на касатора. ЕФ е издаден в рамките на давностния срок по чл.34, ал.1 от ЗАНН, като няма изискване издаването да е в деня на нарушението.

С оглед горното настоящият съдебен състав намира касационната жалба за неоснователна. Оспорваното решение на СРС следва да се остави в сила.

Воден от горното и на основание чл.221, ал.2, предл. 2 АПК, във връзка с чл. 63, ал.1, изр.2 ЗАНН, Административен съд София – град, XX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 88568 от 09.04.2019г., постановено по НАХД № 16759/2018г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 130-ти състав.
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.